Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. birželio 5 d.*

„Konvencija dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo — 54 straipsnis — Principas ne bis in idem — Taikymo sritis — Susitariančiosios valstybės teismo nutartis nutraukti bylą dėl nepakankamų įrodymų ir neperduoti bylos nagrinėti teisiamajame posėdyje — Galimybė atnaujinti teisminį tyrimą, jei paaiškėtų naujų faktinių aplinkybių ar įrodymų — Sąvoka „asmuo, kurio teismo procesas galutinai baigtas“ — To paties asmens baudžiamasis persekiojimas už tas pačias veikas kitoje valstybėje narėje — Baudžiamosios bylos negalimumas ir principo ne bis in idem taikymas“

Byloje C-398/12

dėl *Tribunale di Fermo* (Italija) 2012 m. liepos 11 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. rugpjūčio 29 d., pagal ES 35 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

M

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, einantis ketvirtosios kolegijos teisėjo pareigas, teisėjai M. Safjan, J. Malenovský ir A. Prechal,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. rugsėjo 12 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Q ir R, atstovaujamų *avvocati* C. Taormina ir L. V. Mascioli,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. Palatiello,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos T. Materne ir C. Pochet,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Kemper,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Schillemans, M. de Ree, C. Wissels ir B. Koopman,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch,

* Proceso kalba: italų.

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna, M. Arciszewski, M. Szpunar ir M. Szwarc,

— Šveicarijos vyriausybės, atstovaujamos D. Klingele,

— Europos Komisijos, atstovaujamos F. Moro ir R. Troosters,

susipažinęs su 2014 m. vasario 6 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra pateiktas dėl 1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašytos Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, 2000, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 2 t., p. 9, toliau – KĮŠS) 54 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą, iškeltą Italijoje M dėl tų pačių veikų kaip ir tos, dėl kurių tuo pačiu metu buvo atliekamas tyrimas Belgijoje, t. y. dėl nuo 2001 m. gegužės mėn. iki 2004 m. vasario mėn. pastarosios valstybės narės teritorijoje padaryto seksualinio mažamečio prievartavimo.

Teisinis pagrindas

Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencija

3 Prie 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) pridėto 1984 m. lapkričio 22 d. Strasbūre pasirašyto ir 25 Europos Sąjungos valstybių narių ratifikuoto Protokolo Nr. 7 (toliau – EŽTK protokolas Nr. 7) 4 straipsnis „Teisė nebūti dukart teisiamam ar nubaustam už tą patį nusikaltimą“ suformuluotas taip:

„1. Niekas negali būti antrą kartą persekiojamas ar baudžiamas tos pačios valstybės institucijų už nusikaltimą, dėl kurio jis jau buvo išteisintas arba nuteistas galutiniu nuosprendžiu pagal tos valstybės įstatymus ir baudžiamąjį procesą.

2. Ankstesnės dalies nuostatos nedraudžia atnaujinti bylos proceso pagal tos valstybės įstatymus ir baudžiamąjį procesą tuo atveju, kai iškyla nauji ar naujai paaiškėję faktai, ar nustatomos esminės ankstesnio proceso klaidos, galėjusios turėti reikšmės bylos baigčiai.

3. Neleidžiama nukrypti nuo šio straipsnio įsipareigojimų remiantis [EŽTK] 15 straipsniu.“

Sąjungos teisė

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija

4 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 50 straipsnis „Teisė nebūti du kartus teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką“ suformuluotas taip:

„Niekas negali būti antrą kartą teisiamas ar baudžiamas už nusikalstamą veiką, dėl kurios Sąjungoje jis jau buvo galutinai išteisintas ar pripažintas kaltu pagal įstatymą.“

Protokolas (Nr. 19) dėl Šengeno *acquis*

5 Prie Lisabonos sutarties pridėto Protokolo (Nr. 19) dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis* (OL C 83, 2010, p. 290) 1 ir 2 straipsniuose sakoma, kad Belgijos Karalystė ir Italijos Respublika yra tarp valstybių narių, kurioms taikoma Šengeno *acquis*.

Protokolas (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų

6 Pagal pridėto prie ESV sutarties Protokolo (Nr. 36) dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 10 straipsnio 1 ir 3 dalis Teisingumo Teismo įgaliojimai pagal ES sutarties VI antraštinę dalį, kokia ji buvo iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, penkerius metus nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo išliks tokie patys, kiek tai susiję su Sąjungos teisės aktais, priimtais iki šios sutarties įsigaliojimo, įskaitant įgaliojimus, kurie buvo pripažinti pagal ES 35 straipsnio 2 dalį.

Pareiškimas pagal ES 35 straipsnio 2 dalį

7 Iš 1999 m. gegužės 1 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL L 114, p. 56) paskelbto pranešimo dėl Amsterdamo sutarties įsigaliojimo datos matyti, kad Italijos Respublika padarė pareiškimą pagal ES 35 straipsnio 2 dalį, kuriuo ši valstybė narė pripažino Teisingumo Teismo jurisdikciją priimti prejudicinius sprendimus remiantis ES 35 straipsnio 3 dalies b punkte numatyta tvarka.

KĮŠS

8 Pirmiausia Šengeno *acquis* sudaro KĮŠS. Jos III antraštinėje dalyje „Policija ir saugumas“ yra 3 skyrius „*Ne bis in idem* principo taikymas“. Pagal KĮŠS 3 skyriuje esantį 54 straipsnį:

„Asmuo, kurio teismo procesas vienoje Susitariančiojoje Šalyje yra galutinai baigtas, už tas pačias veikas negali būti persekiojamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jei jau paskirta bausmė, ji jau įvykdyta, faktiškai vykdoma arba pagal nuosprendį priėmusios Susitariančiosios Šalies įstatymus nebegali būti vykdoma.“

Belgijos teisė

9 Belgijos *Code d'instruction criminelle* (Baudžiamojo proceso kodekso, toliau – CIC) 128 straipsnyje numatyta, kad, kai prašoma perduoti kaltinamojo bylą nagrinėti teisiamajame posėdyje, „jeigu ikiteisminio tyrimo kolegija mano, kad remiantis nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis nebuvo padarytas nusikaltimas, nusikalstamas nusižengimas arba baudžiamasis pažeidimas arba kad nėra faktinių aplinkybių ir (arba) įrodymų, liudijančių kaltinamojo nenaudai, ji turi priimti nutartį nutraukti baudžiamąją bylą“.

10 CIC 246 straipsnyje sakoma:

„Jeigu apeliacinio teismo tyrimo kolegija nusprendžia, kad nėra pagrindo perduoti bylą nagrinėti teisiamajame posėdyje, kaltinamasis negali būti vėliau teisiamas už tą pačią veiką, nebent atsirastų naujų aplinkybių ir (arba) įrodymų.“

11 CIC 247 straipsnyje nustatyta:

„Liudytojų parodymai, dokumentai ir protokolai, kurių nebuvo galima pateikti tirti apeliacinio teismo tyrimo kolegijai ir kurie gali būti naudojami siekiant arba papildyti, apeliacinio teismo tyrimo skyriaus kolegijos manymu, pernelyg menkus įrodymus, arba nurodyti faktines aplinkybes naujais būdais, naudingais norint nustatyti tiesą, laikomi naujais įrodymais.“

12 Iš bylos medžiagos matyti, kad Belgijos *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) konstatavo, kad CIC 246 ir 247 straipsniai taikomi ne tik tyrimo skyriaus nutartims neperduoti bylos nagrinėti teisiamajame posėdyje, bet ir visais atvejais, kai tyrimą atliekantys teismai, įskaitant ikiteisminio tyrimo kolegiją, nutartimi nutraukia tyrimą.

13 CIC 248 straipsnyje numatyta, kad jeigu atsirastų naujų faktinių aplinkybių ir (arba) įrodymų, vyresnysis policijos pareigūnas arba ikiteisminio tyrimo teisėjas turėtų nedelsdamas nusiųsti atitinkamų dokumentų ir įrodymų kopijas apeliacinio teismo vyriausiajam prokurorui. Šis gali prašyti apeliacinio teismo tyrimo kolegijos pirmininko paskirti teisėją vadovauti naujam tyrimui, atliekamam prokuratūros prašymu.

Italijos teisė

14 Italijos baudžiamojo kodekso 604 straipsnyje numatyta, kad Italijos piliečio, padariusio seksualinės prievartos nusikaltimą, baudžiamasis persekiojimas Italijoje gali būti pradėtas, net jeigu jis šį nusikaltimą padarė užsienyje.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

15 Dėl Belgijoje gyvenančio Italijos piliečio M, gavus kelis jo marčios Q skundus, 2004 m. Belgijoje buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl seksualinės prievartos veiksmų arba dėl neteisėtų seksualinio pobūdžio veiksmų, įskaitant jaunesnės nei šešiolikos metų nepilnametės tvirkinimą.

16 Buvo teigiama, kad nuo 2001 m. gegužės mėn. iki 2004 m. vasario mėn. M Belgijos teritorijoje atliko tokius veiksmus savo mažametei anūkei N, gimusiai 1999 m. balandžio 29 d., kartu su savo sūnumi O, kuris yra N tėvas.

17 Po tyrimo, per kurį surinkta ir ištirta įvairių įrodymų, 2008 m. gruodžio 15 d. *Tribunal de première instance de Mons* (Monso pirmosios instancijos teismo, Belgija) ikiteisminio tyrimo kolegija priėmė nutartį neperduoti bylos nagrinėti teisiamajame posėdyje, motyvuodama tuo, kad nėra pakankamai faktinių aplinkybių ir (arba) įrodymų (toliau – nutartis nutraukti bylą).

18 2009 m. balandžio 21 d. *Cour d'appel de Mons* (Monso apeliacinio teismo) tyrimo kolegija patvirtino nutartį nutraukti bylą. Dėl šios nutarties pateiktas kasacinis skundas atmestas 2009 m. gruodžio 2 d. *Cour de cassation* sprendimu.

19 Tuo pačiu metu, kai Belgijoje vyko ikiteisminis tyrimas, remiantis Italijos policijai 2006 m. lapkričio 23 d. Q pateiktu skundu, Italijoje *Tribunale di Fermo* M iškelta baudžiamoji byla dėl tų pačių šio sprendimo 15 ir 16 punktuose nurodytų veikų.

20 Po tyrimo, kurio objektas iš esmės sutapo su tyrimo, kuris tuo pat metu vyko Belgijoje, objektu, 2008 m. gruodžio 19 d. *Tribunale di Fermo* tvarkomojo posėdžio teisėjas nutarė, kad M byla turi būti perduota nagrinėti to teismo kolegijai.

21 Per 2009 m. gruodžio 9 d. *Tribunale di Fermo* posėdį M nurodė 2009 m. gruodžio 2 d. *Cour de cassation* sprendimą ir rėmėsi principu *ne bis in idem*.

22 Prokuratūra ir Q advokatai pripažino, kad Belgijoje ir Italijoje tyrimas buvo atliktas dėl tų pačių veikų, tačiau nesutiko, kad buvo priimtas galutinis įsiteisėjęs sprendimas, ir nurodė, kad 2008 m. gruodžio 15 d. nutartis nutraukti bylą nesutrukdė atnaujinti proceso paaiškėjus naujoms faktinėms aplinkybėms ar įrodymams.

23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad minėta nutartimi nutraukti bylą užkertamas kelias kaltinamojo bylą perduoti nagrinėti teisiamajame posėdyje, išskyrus atvejį, jei paaiškėtų naujų kaltę patvirtinančių faktinių aplinkybių ar įrodymų, kaip nurodyta CIC 247 straipsnyje.

24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymi, kad pagal Belgijos teisę ikiteisminis tyrimas dėl naujai paaiškėjusių faktinių aplinkybių ar įrodymų gali būti atnaujintas tik prokuroro prašymu.

25 Tokiomis aplinkybėmis *Tribunale di Fermo* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Europos Sąjungos valstybės narės, prisijungusios prie KĮŠS, [teismo] galutine nutartimi nutraukti baudžiamąjį procesą, priimta atlikus išsamų tyrimą per procesą, kuris gali būti atnaujintas, jeigu atsirastų naujų įrodymų, užkertamas kelias pradėti arba tęsti procesą dėl tų pačių veikų ir to paties asmens kitoje susitariančioje valstybėje?“

Dėl prejudicinio klausimo

26 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar KĮŠS 54 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nutartis neperduoti bylos nagrinėti teisiamajame posėdyje, kuria susitariančiojoje valstybėje, kurioje ši nutartis buvo priimta, užkertamas kelias naujam asmens, dėl kurio buvo priimta minėta nutartis, baudžiamajam persekiojimui dėl tų pačių veikų, išskyrus atvejus, jei paaiškėja šio asmens kaltę patvirtinančių naujų faktinių aplinkybių arba įrodymų, pripažintina galutiniu sprendimu, kaip jis suprantamas pagal šį straipsnį, taigi ja užkertamas kelias pradėti to paties asmens baudžiamąjį persekiojimą dėl tų pačių veikų kitoje susitariančioje valstybėje.

27 Iš pačios KĮŠS 54 straipsnio formuluotės matyti, kad nė vienas asmuo negali būti persekiojamas susitariančiojoje valstybėje už tas pačias veikas, dėl kurių teismo procesas kitoje susitariančiojoje valstybėje yra „galutinai baigtas“.

28 Siekiant nustatyti, ar teismo sprendimas yra tas sprendimas, kuriuo galutinai baigiamas asmens baudžiamasis procesas, kaip jis suprantamas pagal šį straipsnį, reikia įsitikinti, kad šis sprendimas buvo priimtas išnagrinėjus bylą iš esmės (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Miraglia*, C-469/03, EU:C:2005:156, 30 punktą).

29 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad susitariančiosios valstybės teisminių institucijų sprendimas išteisinti kaltinamąjį nesant pakankamai įrodymų pripažintinas priimtu išnagrinėjus bylą iš esmės (šiuo klausimu žr. Sprendimo *van Straaten*, C-150/05, EU:C:2006:614, 60 punktą).

30 Taigi konstatuotina, kad nutartis nutraukti bylą priimta baigus tyrimą, per kurį surinkta ir ištirta įvairių įrodymų, turi būti pripažinta priimta išnagrinėjus bylą iš esmės, kaip tai suprantama minėtame Sprendime *Miraglia* (EU:C:2005:156), jeigu tai yra galutinis sprendimas dėl šių įrodymų nepakankamumo ir juo užkertamas kelias atnaujinti bylą remiantis tų pačių faktinių aplinkybių visetu.

31 Šiuo klausimu iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti: tam, kad būtų pripažinta, jog asmens teismo procesas dėl veikų, kuriomis jis kaltinamas, „galutinai baigtas“, kaip tai suprantama pagal KĮŠS 54 straipsnį, turi būti užkirstas kelias tęsti baudžiamąją bylą, t. y. atitinkamu sprendimu susitariančiojoje valstybėje, kurioje jis priimtas, užtikrinama dėl *ne bis in idem* principo suteikiama apsauga (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Turanský*, C-491/07, EU:C:2008:768, 32 ir 35 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

32 Sprendimas, kuriuo pagal asmens baudžiamąjį persekiojimą pradėjusios susitariančiosios valstybės teisę nėra užkertamas kelias tęsti baudžiamąją bylą nacionaliniu lygiu, iš esmės negali būti procesinė kliūtis pradėti ar tęsti šio asmens baudžiamąjį persekiojimą dėl tų pačių veikų kitoje susitariančiojoje valstybėje (Sprendimo *Turanský*, EU:C:2008:768, 36 punktas).

33 Kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, priėmus 2009 m. gruodžio 2 d. *Cour de cassation* sprendimą nutartis nutraukti bylą įgijo *res judicata* galią. Todėl turi būti pripažinta, kad buvo užkirstas kelias tęsti baudžiamąją bylą, todėl Belgijos Karalystės teritorijoje užkirstas kelias vėl persekioti M dėl tų pačių veikų remiantis tų pačių faktinių aplinkybių ir įrodymų, išnagrinėtų procese, kuriame buvo priimta ši nutartis, visetu. Iš tikrųjų CIC 246–248 straipsniuose iš esmės nustatyta, kad byla gali būti atnaujinta tik jei paaiškėja naujų aplinkybių ar įrodymų, pirmiausia, jeigu apeliacinio teismo tyrimo kolegijai nepateikti įrodymai, dėl kurių sprendimas nutraukti bylą gali būti pakeistas.

34 Be to, primintina, kaip Teisingumo Teismas nusprendė Sprendimo *Bourquain* (C-297/07, EU:C:2008:708) 40 punkte dėl nuosprendžio, priimto kaltinamajam nedalyvaujant: vien dėl to, kad pagal nacionalinę teisę tokį baudžiamąjį procesą būtų galima atnaujinti, savaime neatmetama galimybė tokį nuosprendį pripažinti galutiniu, kaip jis suprantamas pagal KĮŠS 54 straipsnį.

35 Papildomai pažymėtina: kadangi teisė nebūti du kartus teisiamam ar baudžiamam už tą pačią nusikalstamą veiką įtvirtinta Chartijos 50 straipsnyje, KĮŠS 54 straipsnis aiškintinas remiantis šiuo straipsniu.

36 Šiuo klausimu pažymėtina, pirma, kad tai, ar nagrinėjamas nuosprendis yra galutinis, vertintina pagal jį priėmusios valstybės narės teisę.

37 Reikia pažymėti, kad pagal aiškinimus, susijusius su Chartijos 50 straipsniu, į kuriuos turi būti atsižvelgiama jį aiškinant (Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, EU:C:2013:105, 20 punktas ir jame nurodyta teismo praktika), „Protokolo Nr. 7 4 straipsnyje nurodytų situacijų atveju, būtent taikant šį principą toje pačioje valstybėje narėje, garantuotos teisės esmė ir taikymo sritis yra ta pati kaip atitinkamos EŽTK nurodytos teisės“. Iš tikrųjų, ši aiškinimų dalis nagrinėjamu atveju reikšminga, nes pagal KĮŠS 54 straipsnį principo *ne bis in idem* taikymas esant baudžiamojo persekiojimo kitoje susitariančiojoje valstybėje galimybei siejamas su tuo, ar teismo sprendimas pripažįstamas „galutiniu“ susitariančiojoje valstybėje, kurioje jis buvo priimtas.

38 Remiantis EŽTK Protokolo Nr. 7 4 straipsnio 2 dalimi, pagal šio straipsnio 1 dalyje įtvirtintą principą *ne bis in idem* galimybė atnaujinti procesą „tuo atveju, kai iškyla naujų ar naujai paaiškėjusių faktų“, dėl kurių gali būti priimtas skirtingas nuosprendis, nepaneigiama.

39 Šiuo klausimu EŽTT sprendime *Zolotoukhine / Rusija* (2009 m. vasario 10 d., Nr. 14939/03, § 83) buvo nuspręsta, kad EŽTK Protokolo Nr. 7 4 straipsnis „taikomas, jeigu pradėtas naujas baudžiamasis persekiojimas, o ankstesnis išteisinamasis arba apkaltinamasis nuosprendis jau yra įgijęs *res judicata* galią“. Tačiau nustatant, ar procesas galutinai baigtas, nereikia atsižvelgti į atskirus skundus. Nors šios

teisių gynimo priemonės yra pagrindinio proceso tęsinys, atsakymas į klausimą, ar tai „galutinis“ sprendimas, nesusijęs su tuo, ar jomis buvo pasinaudota (2009 m. vasario 10 d. EŽTT sprendimo *Zolotoukhine / Rusija*, Nr. 14939/03, § 108).

40 Nagrinėjamu atveju galimybė atnaujinti ikiteisminį tyrimą tuo atveju, jei paaiškėja naujų aplinkybių ar įrodymų, kaip numatyta CIC 246–248 straipsniuose, negali paneigti to, kad nutartis nutraukti bylą pagrindinėje byloje yra galutinė. Tiesa, bylos atnaujinimo galimybė nėra „atskiras skundas“, kaip jis suprantamas pagal minėtą Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką, mat byla atnaujinama išimtine tvarka, remiantis skirtingais įrodymais, todėl tai veikiau yra atskiras procesas nei tiesiog jau užbaigto proceso dėl tų pačių aplinkybių tęsinys. Be to, atsižvelgiant į būtinybę patikrinti, ar aplinkybės, kuriomis remiamasi siekiant pagrįsti bylos atnaujinimą, iš tikrųjų yra naujos, naujas procesas, pagrįstas tokia galimybe atnaujinti bylą, tam pačiam asmeniui dėl tų pačių veikų gali būti pradėtas tik susitariančiojoje valstybėje, kurioje ši nutartis buvo priimta.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad KĮŠS 54 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nutartis neperduoti bylos nagrinėti teisiamajame posėdyje, kuria susitariančiojoje valstybėje, kurioje ji buvo priimta, užkertamas kelias naujam asmens, dėl kurio buvo priimta minėta nutartis, baudžiamajam persekiojimui dėl tų pačių veikų, išskyrus atvejus, jei paaiškėja šio asmens kaltę patvirtinančių naujų faktinių aplinkybių arba įrodymų, pripažintina galutiniu sprendimu, kaip jis suprantamas pagal šį straipsnį, taigi ja užkertamas kelias pradėti to paties asmens baudžiamąjį persekiojimą dėl tų pačių veikų kitoje susitariančioje valstybėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašytos Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo 54 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nutartis neperduoti bylos nagrinėti teisiamajame posėdyje, kuria susitariančiojoje valstybėje, kurioje ji buvo priimta, užkertamas kelias naujam asmens, dėl kurio buvo priimta minėta nutartis, baudžiamajam persekiojimui dėl tų pačių veikų, išskyrus atvejus, jei paaiškėja šio asmens kaltę patvirtinančių naujų faktinių aplinkybių arba įrodymų, pripažintina galutiniu sprendimu, kaip jis suprantamas pagal šį straipsnį, taigi ja užkertamas kelias pradėti to paties asmens baudžiamąjį persekiojimą dėl tų pačių veikų kitoje susitariančioje valstybėje.

Parašai.